

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अश्विनौ विदेवानामसोमपावास्तामिति श्रुतं तस्यैतदुपबृंहणं तस्माद्युवामिति युवयो रसोमपत्वं मिषतः पश्यतः दूरीकरिष्यामीत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥

उवाच वाक्यं यत्ताभ्यामुक्तं भृगुसुतं प्रति ॥ तच्छ्रुत्वा च्यवनो भार्यामुवाच क्रियतामिति ॥ १५ ॥ ऊचतूराजपुत्रांतां पतिस्तव विश्वपः ॥ ततो भश्यवनः शीघ्रं रूपार्थी प्रविवेश ॥ १६ ॥ अश्विनावपितद्राजन्सरः प्राविशतां तदा ॥ ततो मुहूर्त्तादुत्तीर्णाः सर्वे ते सरस्तदा ॥ १७ ॥ दिव्यरूपधराः सर्वे युवानो मृष्टकुण्डलाः ॥ तुल्यवेषधराश्चैव मनसः प्रीतिवर्धनाः ॥ १८ ॥ तेऽब्रुवन्सहिताः सर्वे वृणीष्वान्यतमं शुभे ॥ अस्माकमीप्सितं भद्रं पतित्वेवरणीनि ॥ १९ ॥ यत्र वाप्यभिकामासि तं वृणीष्वशुभने ॥ सासमीक्ष्य तु तान्सर्वान् स्तुत्यरूपधरान् स्थितान् ॥ २० ॥ निश्चित्य मनसा बुद्ध्या देवीव ब्रूस्व कं पतिं ॥ लब्ध्वा तु च्यवनो भार्यावयोरूपं च वां छितं ॥ २१ ॥ हृष्टो ब्रवीन्महातेजास्तौ नासत्या विदं वचः ॥ यथा हं रूपसंपन्नो वयसा च समन्वितः ॥ २२ ॥ कृतो भवद्भां वृद्धः सन् भार्यां च प्राप्तवानि मां ॥ तस्माद्युवांकरिष्यामि प्रीत्या हं सोमपीथिनौ ॥ मिषतो देवराजस्य सत्यमेतद्वीमिवां ॥ २३ ॥ तच्छ्रुत्वा तृष्टमनसौ दिवंतौ प्रतिजग्मतुः ॥ च्यवनश्च सुकन्या च सुराविविजक्रतुः ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां सौकन्ये त्रयोविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ २४ ॥

लोमश उवाच ततः शुश्राव शर्यातिर्वयस्यं च्यवनं कृतं ॥ सुहृष्टः सेनया सार्धमुपायाद्गार्गवाश्रमं ॥ १ ॥ च्यवनं च सुकन्यां च हृष्ट्वा देवसुताविव ॥ रे मे सभार्यः शर्यातिः कृत्स्नां प्राप्य महीमिव ॥ २ ॥ ऋषिणा सल्लतस्ते न सभार्यः पृथिवीपतिः ॥ उपोष विष्टः कल्याणीः कथाश्चक्रे मनोरमाः ॥ ३ ॥ अथैनं भार्गवो राजन्नुवाच परिंसां त्वयन् ॥ याजयिष्यामि राजंस्त्वां संभारानवकल्पय ॥ ४ ॥ ततः परमसंत्पृष्टः शर्यातिरवनीपतिः ॥ च्यवनस्य महाराजतद्वाक्यं प्रत्यपूजयत् ॥ ५ ॥ प्रशस्तेऽहनियज्ञीये सर्वकामसमृद्धिमत् ॥ कारयामास शर्यातिर्यज्ञाय तनमुत्तमं ॥ ६ ॥ तत्रैनं च्यवनो राजन्याजयामास भार्गवः ॥ अद्भुतानि च तत्रास न्यानि तानि निबोध मे ॥ ७ ॥ अगृह्णाच्च्यवनः सोममश्विनोर्देवयोस्तदा ॥ तमिन्द्रो वारयामास गृह्णानं सतयोग्रहं ॥ ८ ॥ इन्द्र उवाच उभावेतौ न सोमार्हो नासत्याविति मेमतिः ॥ मिषजौ दिवि देवानां कर्मणा तेनार्हतः ॥ ९ ॥ च्यवन उवाच महोत्साहो महात्मानो रूपद्रविणवत्तरौ ॥ यौ च क्रतुर्मां मघवनं वृन्दारकमिवाजरे ॥ १० ॥

इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठे ये भारतभावं दीपि त्रयोविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ २४ ॥ तत इति वयस्यं युवानं युवं च्यवावमश्विनाजरतं पुनर्युवानं च रथाय च क्रतुरिति मन्त्रलिङ्गात् च्यवानं च्यवनं च रथाय धर्माचरणार्थं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ संभारान् यज्ञोपकरणानि ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ मंहसोमस्य गृह्णानं तयो रर्थं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥